

muzyka: Michał Smajdor
przestrzeń, wizualizacje, światło: Kuba Kotynia
kostiumy: Kamila Wdowska
kamera: Jakub Katarzyński
choreografia sceny walki: Mateusz Strawa
kamera: Jakub Katarzyński
opieka artystyczna: dr Szymon Czacki
konsultacje tekstu: dr Maria Spiss
zdjęcia: Magda Woch

kreacja i performans:
Oliwia Durczak (II r. WA),
Adam Paczkowski (II r. WA),
Maksymilian Piotrowski (II r. WA),
Katarzyna Skowron (II r. WA),
Błażej Szymański (II r. WA)

grzybobranie / ZIMA NUKLEARNA

**Akademia
Sztuk
Teatralnych**

im. St. Wyspiańskiego
w Krakowie

tekst i reżyseria: Piotr Mateusz Wach (II r. WRD)

Projekt realizowany ze środków pochodzących ze „Stypendium Twórczego
Miasta Krakowa”, w ramach Koła Naukowego AST i przy wsparciu
Akademii Brazylijskiego Jiu Jitsu Gracie Barra Kraków

Premiera: 9 października 2023

Scena im. Jerzego Treli
ul. Straszewskiego 22
www.ast.krakow.pl

 Kraków

*„12 lutego
ciężka zima pełnia w skorpionie
w tarocie czytam i księżyc i ogień
mam mętlik w głowie
jest coś pociągającego w tobie
ci się przyglądam patrzę w oczy
unikasz wzroku chce się przekroczyć
ty proponujesz rytuał palo santo blanty dużo dymu
chodzenie do tyłu
jestem tak naćpany że ledwo widzę
twoje ciało jak nieskończoność
chcę ci powiedzieć że nie byłem z nikim tak blisko nigdy chyba wcześniej
ale słowa mi się mieszają
języki same najlepiej to wyrażają”*

Piotr M. Wach poszerza swoją performatywno-choreograficzną praktykę o medium słowa. W ramach swojego reżyserskiego debiutu Wach proponuje widzom rodzaj doświadczenia medytacyjnego, w którym tekst i ruch komponują się w organicznym pulsie. Ten intymny spektakl jest wzbogacony o muzykę i projekcje wykonywane na żywo, a autobiograficzny gest narracyjny dodaje wydarzeniu rysu realności.

Spektakl od 16 roku życia.
TW: narkotyki, wulgarny język, przemoc, nagość

grzybobranie / ZIMA NUKLEARNA

Tekst i reżyseria: **Piotr M. Wach**

Przestrzeń, wizualizacje i światło: **Kuba Kotynia**

Muzyka: **Michał Smajdor**

Kostiumy: **Kamila Wdowska**

Choreografia sceny walki: **Mateusz Strawa**

Zdjęcia i plakat: **Magda Woch**

Opieka artystyczna: **Szymon Czacki**

Konsultacje tekstu: **Maria Spiss**

Tłumaczenie tekstu: **Krzysztof Wawiórko**

Kreacja i performans:

**Oliwia Durczak, Adam Paczkowski, Maksymilian Piotrowski,
Katarzyna Skowron, Błażej Szymański**

Tekst i spektakl zostały zrealizowane ze środków pochodzących ze „Stypendium Twórczego Miasta Krakowa”, a także dzięki wsparciu Akademii Sztuk Teatralnych im. St. Wyspiańskiego w Krakowie oraz Szkoły Walki Drwala Kraków

Spektakl dostępny z transkrypcją na żywo - napisy w języku angielskim

Miejsce gry zostało zaznaczone kwadratem, przypominającym doświadczenie behawioralne, aktorzy są tu poddawani próbom, widzowie zaś obserwują wpływ środków psychoaktywnych na zachowania ludzkie. [...] To, co widzimy na scenie, to obraz bardzo realny, odnosi się wrażenie, że aktorzy nie tyle odgrywają stan pod wpływem, ale się w nim znajdują. [...]

Drugi akt, opis trzeźwienia, jest autobiograficznym doświadczeniem reżysera. Relacja z odzyskiwania panowania nad ciałem jest przejmująca. Nie potrzeba zbędnych rekwizytów, wystarczy posadzić aktora na pustej scenie, zaopatrzyć go w scenariusz i pozwolić odczytać niełatwą relację z trzeźwienia. Bynajmniej nie będąc budzeniem się z pięknego snu, a silnym zderzeniem z fizjologią, weryfikującym odbiorem otoczenia, zupełnie innym spojrzeniem na świat.

Sen o trzeźwości Paweł Kluszczyński
<https://e-teatr.pl/sen-o-trzezwosci-43784>

Na samym początku spektakl oddziałuje nie tylko na zmysł wzroku, lecz także na węch, gdyż nad sceną unosi się zapach kadzidła, umieszczonego pomiędzy dwoma wyrzeźbionymi rękami pośrodku sceny, które wyciągają się ku sobie na podobieństwo stalaktytu i stalagmitu. Ten zapach wraz z ogólnym zaduchem panującym na sali natychmiast wprowadza w klimat tej gęstej, oniryczno-narkotycznej atmosfery, z jaką widz będzie miał do czynienia w trakcie spektaklu. [...]

Wzloty i upadki narkotycznego haju, prezentowane w całym (jakby to nie brzmiało) bogactwie swojej odmienności, wraz z seriami zabawnych i zarazem upokarzających doświadczeń pozwalają na wgląd w nieskończoność zagrożeń, mających swoją przyczynę w porzucaniu rozważań. Tutaj zdecydowana pochwała należy się aktorom, studentom II roku Wydziału Aktorskiego AST. W swojej odmienności fizycznej i charakterologicznej oddawali oni ogrom zawartości emocjonalnej poszczególnych epizodów. Często z łatwością dawałem się oszukiwać, gdy przez chwilę obserwowałem jakiś w miarę racjonalny element zachowania, interesujący lub pociągający, który za kilka chwil stawał się przykładem najgorszego możliwego koszmaru, jaki odkrywa się na nagraniu z wczorajszej imprezy.

Jestem eko, biorę grzyby; Mateusz Leon Rychlak
<https://teatrdlawszystkich.eu/jestem-eko-biore-grzyby/>

To spektakl zdecydowanie o o relacjach – trudnych, tych pomiędzy bliskimi przyjaciółmi i między dwoma połówkami. Głównym motywem „grzybobrań” była samotność, obezwładniająca, zmuszająca do szukania ukojenia w spotkaniach na jedną noc, alkoholu, narkotykach, w zasypianiu znów koło tej jednej osoby, z którą się jest mimo wszystko, mimo że dawno powinniśmy odpuścić i odejść. Nieprawdopodobna wręcz atmosfera trzymała w swoich szponach aż do końca. [...]

Po antrakcie widzimy tylko jednego aktora, siedzimy przy zapalonym świetle, jakbyśmy byli zaproszeni na scenę. Czytany nam jest pamiętnik chłopaka, który odstawił wszelkie używki. Jest to bardzo osobiste, intymne i pokazujące wszystkie – także i te najmroczniejsze – aspekty wychodzenia z nałogu. Błażej Szymański, który został obdarzony tą odpowiedzialnością nauczania się i odczytania najbardziej trudnych momentów z życia samego reżysera sprawdził się w tej roli niesamowicie. Od początku do końca nie mogłam oderwać od niego wzroku, zaczarował mnie kompletnie i sprawił, że aż czułam dreszcze, słuchając tego niezwykłego monologu.

Moje życie to scena; Nana Asante, Anna Lala
<https://ujot.fm/moje-zycie-to-scena-grzybobrań-zima-nuklearna/>

Nagranie profesjonalne spektaklu (3 generalna)
<https://youtu.be/bPWmOOs0iUg>

Nagranie techniczne spektaklu (premiera)
<https://youtu.be/TLmiyZfX0hU>

Raider Techniczny

Scenografia:

- Biała podłoga baletowa o wymiarach: 600cm x 600cm
- Dwa czerwone fotele o nieregularnych wymiarach: 109cm x 116cm x 100cm (wysokość)
- Manekin męski w częściach pełno wymiarowy (bez głowy)
- Statyw na mikrofon
- Dwa lustra hipsowe o wymiarach: 200cm x 100cm
- Wanna wolnostojąca o wymiarach: 150cm x 76cm x 66cm (wysokość)
- Krzesło czarne

Wszystkie elementy jesteśmy w stanie zabrać ze sobą.

Do montażu:

- Taśma srebrna - 50 metrów na jeden przebieg
- Sznurek do montażu manekina (tak aby był przytwierdzony do tylnej ściany)
- Worki z piaskiem/odważniki stawiane za lustrem tak aby utrzymało swoje położenie (w wypadku za szerokiej sceny na oparcie lustra o ścianę, szplasy pozwalające wolnostojące ustawienie lustra)

Multimedia:

- Projektor (minimum 10.000 lumenów)

Światła:

- Preferowane oświetlenie ledowe, w takim wypadku minimum 9 głowic typu wash (Możliwe mieszanie ich z ledowymi spotami, w tedy minimum 4 washe)
- W wypadku braku dostępności światła ledowego:
- 14 reflektorów PC z klapkami (sześć filtrów 202, cztery filtry 201, cztery filtry głębokiej zieleni)

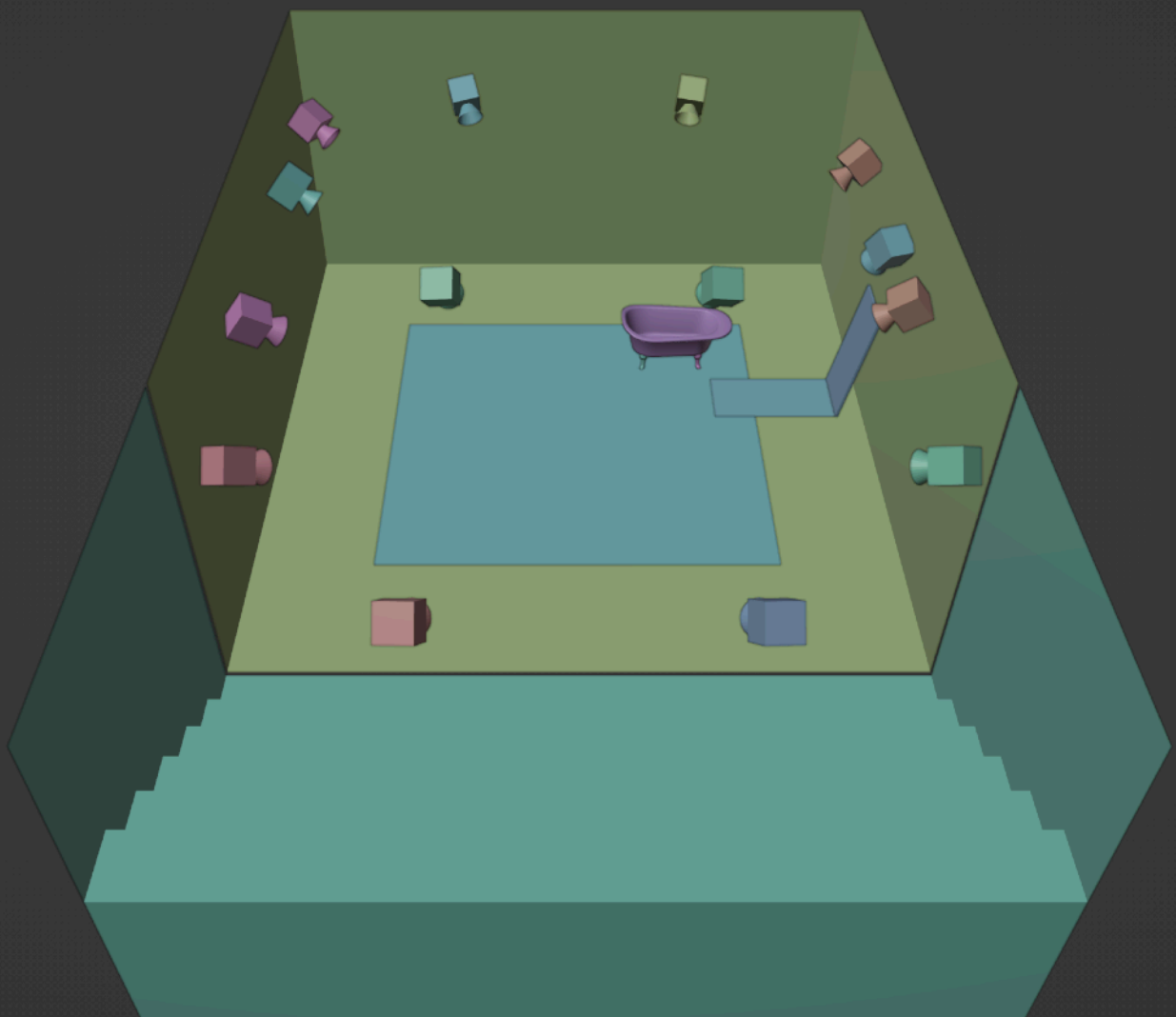
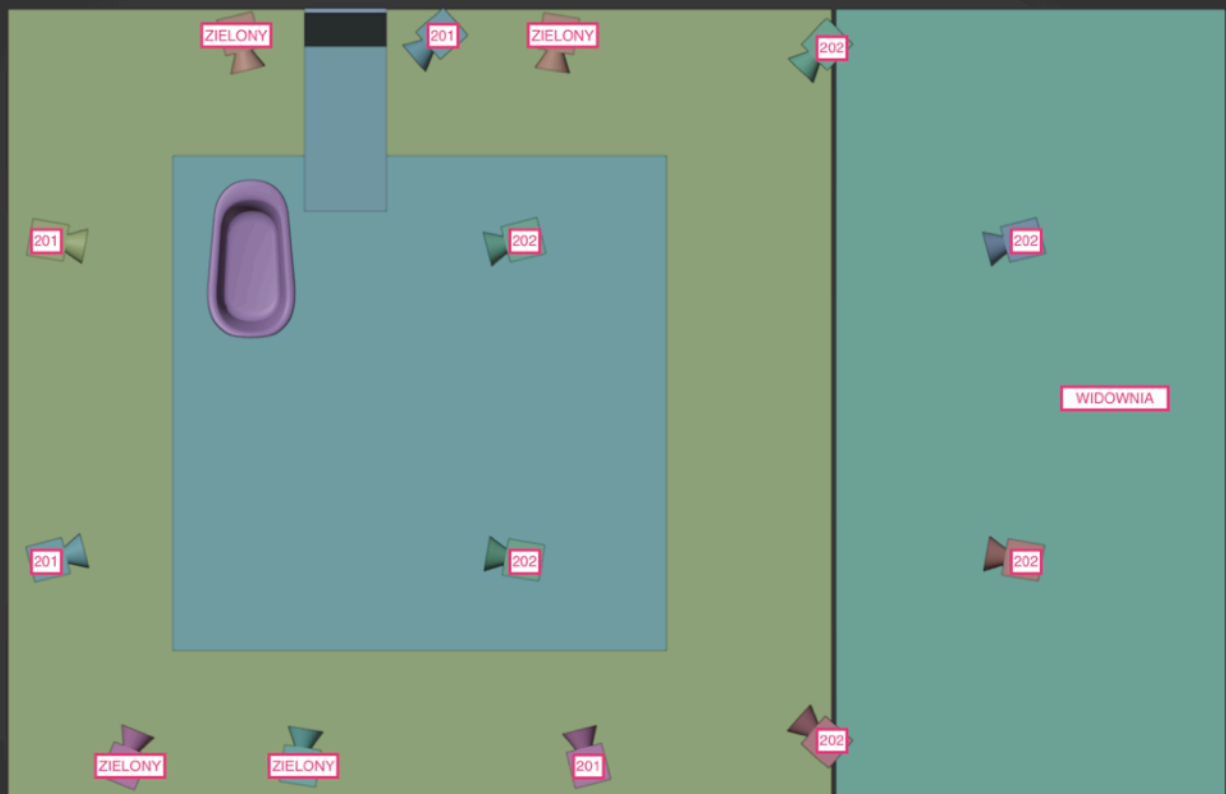
Dźwięk:

- Dwa głośniki
- Subwoofer

Ponadto potrzebujemy garderoby z dostępem do prysznicz. Mile widziany czajnik.

Numer do scenografa, autora światel i wideo:

+ 48 881588511 - Jakub Kotynia

Piotr Mateusz Wach

Student reżyserii Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie. Absolwent Wydziału Teatru Tańca AST w Bytomiu (2015) oraz Letniej Międzynarodowej Akademii Sztuk Pięknych i Mediów w Wenecji (kierunek choreografia i performance - 2017). Pracował jako aktor, performer i choreograf w Polsce i za granicą. W Krakowie współpracuje z Narodowym Teatrem Starym, Teatrem im. J. Słowackiego i Teatrem Barakah.

Wach określa się jako ekspresjonistę nowej fali tworzącego teatr na przecięciu performansu, choreografii i radykalnych strategii dramaturgicznych. Jego zainteresowania oscylują wokół intermedialności sztuki, autonomii języka i wielopoziomowych konstrukcji dramaturgicznych. Tematycznie krąży wokół irracjonalności i brutalności egzystencji ludzkiej. Ma obsesję detalu. Lubi niejednoznaczność w twórczości, jak błędzenie między jawą a snem.

Nagrody:

Grand Prix 21. Festiwalu Szekspirowskiego w Gdańsku za *Rytuał 23 albo obrazy ze śmierci wodza* (2017)

Nagroda „Shaking The Walls” za *Sen Kalibana* (2019)

Nagroda „Złota Czacha” za *Ryszard. Ciało z gniewu* (2015);

Złota Maska Woj. Śląskiego za choreografię do spektaklu *Heimsuchung/Nawiedzenie* (2013);

Stypendysta Prezydenta Miasta Krakowa (2023), Prezydenta Miasta Wrocławia (2021), Marszałka Województwa Śląskiego (2015), a także dwukrotny stypendysta Alternatywnej Akademii Tańca (2018, 2019) realizowanej przez Art Stations Foundation Grażyny Kulczyk w Poznaniu.

